

[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lab.pr-group.ru/ITsecurity.html>

[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/w/index.php?search=безпеака+інформації>

Інформаційна безпека України в сучасних умовах

Мирошниченко В.О.

к. т. н., доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Інформаційна безпека в ХХІ столітті виходить на перше місце в системі національної безпеки держави, тому лише та держава може розраховувати на лідерство в економічній, військово-політичній та інших сферах, мати стратегічну і тактичну перевагу, гнучкіше регулювати економічні витрати на розвиток озброєнь і військової техніки, підтримувати перевагу з ряду передових технологій, яка має перевагу в засобах інформації та інформаційної боротьби.

Інформація постійно ускладнюється, змінюється якісно, зростає кількість її джерел і споживачів. Водночас збільшується і уразливість сучасного інформаційного суспільства від недостовірної (а іноді й шкідливої) інформації, її несвоєчасного надходження, промислового шпигунства, комп'ютерної злочинності й т. ін. Тому Конституцією України забезпечення інформаційної безпеки віднесено до найважливіших функцій держави.

За даними наукових досліджень, система забезпечення інформаційної безпеки України не виконує окремих важливих функцій. Зокрема, неефективними є управління її діяльністю, організаційні зміни, що здійснюються в межах адміністративної реформи, мають несистемний характер, проводяться без попереднього функціонального дослідження органів державної влади. Негативні тенденції розвитку національного інформаційного простору, кризовий стан економіки країни та інші чинники обумовлюють ескалацію загроз, що може призвести (а часом і призводить) до значних втрат політичного, економічного, воєнного та іншого характеру, завдання шкоди юридичним особам та громадянам.

Сучасне впровадження новітніх інформаційних технологій посилює важливість однієї з основних складових системи національної безпеки – інформаційної безпеки, для забезпечення якої необхідний системний комплексний підхід. Проблеми інформаційної безпеки в умовах глобальної інформатизації і розвитку Інтернету набувають стратегічного значення. Тому основними напрямками державної інформаційної політики повинно бути забезпечення інформаційної безпеки України, сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору [1]. В сучасних умовах рівень розвитку та безпека інформаційного простору країни є системоутворюючими факторами у забезпеченні безпеки, що активно впливають на стан політичної, економічної, воєнної, інформаційної та інших складових національної безпеки держави. Тенденція забезпечення національної безпеки та її складових враховується провідними державами світу та оборонними блоками при модернізації власних стратегій. Прикладами таких документів є: “Стратегія національної безпеки” у США, “Політика національної безпеки” у Канаді, “Стратегічна концепція національної оборони” в Італії. В Україні також проводиться послідовна робота з розбудови інформаційного суспільства. [2]. У прийнятих документах відображені принципи, базові для інформаційного суспільства – це партнерство влади, суспільства і бізнесу, а також відкритість, відповідальність та ефективність самої влади. Реалізувавши Стратегію, Україна стане рівноправним учасником глобального інформаційного суспільства. В умовах формування глобального інформаційного суспільства в сучасних конфліктах з’явилася нова фаза – інформаційно-психологічна війна, яка займає проміжну сходинку між політичною кризою і фазою збройного зіткнення, будучи при цьому “поворотною точкою” від мирної фази до військової. У цій фазі технології інформаційно-психологічного впливу на політичні (в тому числі, міжнародні) конфлікти стають одним з вирішальних чинників і вискоефективних інструментів в діяльності по їх політичному вирішенню [3].

На сучасному етапі основними реальними та потенційними загрозами національній безпеці України в інформаційній сфері, стабільності в суспільстві є:

- прояви обмеження свободи слова та доступу громадян до інформації;

- поширення засобами масової інформації культу насильства, жорстокості, порнографії, комп'ютерна злочинність та комп'ютерний тероризм;

- розголошення інформації, яка становить державну та іншу, передбачену законом, таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави або спрямована на забезпечення потреб та національних інтересів суспільства і держави;

- намагання маніпулювати суспільною свідомістю, зокрема, шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Основними напрямками забезпечення інформаційної безпеки та протидії вищезазначеним загрозам для України можна визначити:

- у сфері міжнародної співпраці – інтеграція в міжнародну систему забезпечення інформаційної безпеки і співпраця по запобіганню протиправних дій в інформаційній сфері;

- у сфері оборони – вдосконалення системи моніторингу загроз та їх джерел, своєчасне інформування відповідних суб'єктів влади про стан інформаційного ресурсу і інформаційних систем оборонної сфери; засобів, методів і способів здійснення, спеціальних заходів і заходів інформаційного впливу, системи підбору і спеціальної підготовки користувачів.

Таким чином, інформаційна безпека відіграє провідну роль в забезпеченні життєво важливих інтересів будь-якої країни. Метою її забезпечення є створення розгалуженого та захищеного інформаційного простору, захист національних інтересів держави в умовах формування світових інформаційних мереж, захист економічного потенціалу країни від незаконного використання інформаційних ресурсів, реалізація прав громадян, установ та держави на отримання, поширення та використання інформації.

---

1. Інформаційна безпека суспільства / А. Суббот // Віче. - 2015. - № 8. - С. 29-31 . - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/viche_2015_8_7;

2. Указ Президента України від 25 лютого 2017 року № 47/2017 «Про Доктрину інформаційної безпеки України»;

3. Указ Президента України від 15 березня 2016 року № 96/2016 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України».